

въодушевление, всички офицери и войници бѣха обкичени отъ гражданитѣ съ рози и други пролѣтни цвѣтя. . . Следъ това Полкътъ се разположи на бивакъ при Старата гара, отдето още сѣщия день въ 18 часа започна да се товари на желѣзницата. 1-а и 2-а дружини, Щабътъ на полка, Картечната рота, Музикантската и Телефонната команди образуваха първия ешелонъ, който потегли въ 19 часа, а 3-а и 4-а дружини, съ всички тяжести, образуваха втория ешелонъ. Той тръгна единъ часъ следъ първия, т. е. въ 20 часа.

На войницитѣ бѣше вече известно, че не отиватъ по домоветѣ си и при близкитѣ си, а далеко на западъ, за да се опълчатъ срещу новата опасностъ и, може би, да влѣзатъ въ тежки бойове съ досегашнитѣ съюзници. . .

*

Влаковетѣ единъ следъ другъ летѣха къмъ Бойчиновци (Фердинандско). Оттамъ нататъкъ на Полка предстоеше походъ до Сръбската граница. . .

Всички гари, презъ които минаваха военнитѣ влакове, бѣха препълнени отъ посрѣщачи, защото всѣки искаше да види своитѣ близки. . . Особено много хора се бѣха струпали на Горноорѣховската гара. . . Тукъ бѣха излѣзли семействата на офицери и на войници отъ В.Търново и Търновско. Срещитѣ на синове съ бащи и майки, на мжже и бащи съ съпруги и деца, на братя и сестри и пр. бѣха, наистина, трогателни, но и твърде кратки. . . защото влаковетѣ бързо отлитаха, оставяйки следъ себе си сълзи и тѣга. . . Особено мжчително бѣше минаването на войницитѣ покрай роднитѣ имъ мѣста, безъ възможностъ да се отбиятъ подъ роднитѣ стрѣхи и да навѣстятъ своитѣ близки. Поради това имаше доста случаи на изоставане и догонване частъта следъ единъ-два дня.

На 28-и май сутринъта ешелонитѣ на 18-и полкъ последователно пристигнаха на гара Бойчиновци. Оттукъ, следъ нѣколкочасова почивка, Полкътъ потегли за гр. Фердинандъ, дето пристигна къмъ 21 часа вечеръта, и се разположи на бивакъ северно отъ града. При гр. Фердинандъ той остана и на следния день (29-и май), а на 30-и май сутринъта бѣ премѣстенъ при с. Долна Вареница, дето остана до срѣдата на юний.

Между това, изъ войската наченаха да се проявяватъ недоволства по поводъ предстоещата нова война. За честь и гордостъ на Етърци, обаче, тѣхната дисциплина и съзнанието имъ за дългъ не бѣха поколебани. Даже неочакваната тежка беда отъ страшното Търновско земетресение на 2-и юний, бѣ понесена съ твърдостъ и спокойствие. Войници и офицери отъ пострадалитѣ мѣста бѣха освободени за двадесетъ дня да видятъ и успокоятъ пострадалитѣ си семейства, и, следъ като се завърнаха, примирени се отдадоха въ служба на своя отечественъ дългъ.

На бивака при Долна Вареница Полкътъ остана до 15-и юний, следъ което, въ реда на общото приближаване къмъ Границата, 18-и пех. Етърски полкъ, въ съставъ 44 офицера и 1028 войника, тръгна за с. Бѣлотинци. Въ това време 47 офицера и 2712 войника се намираха въ отпускъ. Освенъ това,